రామచింతనతో సర్వచింతలూ తొలగిపోతాయి

ప్రేమస్వరూపులారా! గడచిన ఏడు దినముల నుండి రామచింతన ఎంతయో ఆనందంగా జరిగింది. వచ్చిన వ్యక్తులు, పురోహితులు చక్కగా భక్తి, శ్రద్ధలతో సప్తాహమును జయప్రదం గావించారు. దీనిని ఏర్పాటు చేసిన శెట్టిగారుకూడను చాలా అనుకూలము గావించి, ఆనందాన్ని చేకూర్చారు.

నామచింతన సమష్టిగా చేయడం చాలా ఉత్తమం

నిరంతరం రామచింతన చేస్తుంటే, గ్రామమంతా సుక్షేమంగా ఉంటుంది. ఒంటరిగా కూర్చుని రామచింతన చేస్తుంటే అది అంత రుచిగా ఉండదు. అనేకమంది ఒకచోట చేరి రామచింతన చేసినప్పుడు ఏ ఒక్కరి మనసైనా రాముని హృదయాన్ని కరిగిస్తుంది; తద్వారా అందరికీ రాముని అనుగ్రహం లభిస్తుంది. కనుక, రామచింతన వ్యష్టిగా చేయటంకంటె సమష్టిగా చేయడం చాలా ఉత్తమం. రామచింతన అందరూ చేయగలిగినటువంటిది. కన్నులు కనిపించనివారు కూడా, 'రామా, రామా, రామా' అని స్మరిస్తుంటారు. 'రామ' అనేది ఒక వ్యక్తియొక్క పేరు కాదు. అది వ్యష్టిస్వరూపం కాదు. ఆత్మకే 'రామ' అని పేరు. అందరియందుకూడను ఆత్మారాముడున్నాడు. కనుక, చిన్నపిల్లలు మొదలుకొని పెద్దవారివరకు అందరూ రామచింతన చేయాలి. ధనముగాని, ఆస్తిపాస్తులుగాని మనకు శాంతి, సంతోషములను అందించవు. నామ చింతనే సుఖశాంతులను అందిస్తుంది. నామచింతనే అన్నిటికంటే ఉత్తమమైనది. నామచింతన చేస్తూంటే సర్వచింతలూ నివారణ అవుతాయి.

"పుట్టుట ఒక చింత, భూమినుండుట చింత
సంసారమొక చింత, చావు చింత
బాల్యమంతయు చింత, వార్ధక్యమొక చింత

sri sathyasai vachanamrutam

జీవించుటొక చింత, చెడుపు చింత
కర్మలన్నియు చింత, కష్టంబు లొక చింత
సంతసమొక చింత, వింత చింత
సర్వచింతల బాపెడు రామ భక్తి
గొనుడు ఇకనైన జనులార కోర్కెమీర"

కనుక, ఏ చింతలు వచ్చినా రామచింతన చేయండి. ఇది ఈనాడు పుట్టినది కాదు; అనేక వేల సంవత్సరాల క్రితం దశరథుడు రామచింతనను ప్రారంభించాడు. ఆయనకు కౌసల్యద్వారా మొట్టమొదట ఒక ఆడబిడ్డ పుట్టింది. ఆమెకు 'శాంత' అని పేరు పెట్టారు. ఆమెను దశరథుడు తన స్నేహితుడైన రోమపాదునికి దత్తత ఇచ్చాడు. రోమపాదుడు శాంతను ఋష్యశృంగునికిచ్చి వివాహం చేశాడు. దశరథుడు పుత్రకామేష్టి క్రతువును ఆచరించినప్పుడు ఋష్యశృంగుడు, శాంత ఇరువురూ అయోధ్యకు వచ్చారు.

కైకను వివాహమాడటానికి పూర్వం దశరథుడు ఆమెకు పుట్టబోయే కుమారునికే పట్టం కడతానని ఆమె తండ్రియైన కేకయరాజుకు వాగ్దానం చేశాడు. "నాకు కౌసల్య, సుమిత్ర అనే ఇరువురు భార్యలున్నారు. కాని, నాకు ఇంతవరకు పుత్రసంతానం కలుగలేదు. రాజ్యపరిపాలన నిమిత్తం నాకొక వారసుడు కావాలి. కాబట్టి, మీ కుమార్తెను నాకిచ్చి పెండ్లి చేయండి" అని దశరథుడు కోరినప్పుడు కేకయరాజు, "దశరథా! నీవు నా కుమార్తెకు పుట్టబోయే కుమారునికి పట్టాభిషేకం చేసేటట్లయితేనే ఆమెను నీకిచ్చి పెండ్లి చేస్తాను" అన్నాడు. తప్పక అట్లే చేస్తానన్నాడు దశరథుడు. ఇక్ష్వాకు వంశమువారు ఆడిన మాట తప్పరు.

దశరథుణ్ని వివాహమాడి కైకేయి అయోధ్యకు వచ్చింది. కాని, ఆమెకుకూడా సంతానం కలుగక పోయేసరికి దశరథుడు పుత్రకామేష్టి క్రతువు నాచరించాడు. ఆ అగ్నిహోత్రమునుండి ఒక మహా పురుషుడు ప్రత్యక్షమై ఒక పాయసపు పాత్ర నిచ్చాడు. దశరథుడు ఆ పాయసాన్ని తన ముగ్గురు రాణులకూ సమానంగా పంచాడు. అయితే, కౌసల్యకు ఒక కుమారుడు, కైకకు ఒక కుమారుడు, సుమిత్రకు మాత్రం ఇద్దరు కుమారులు

sri sathyasai vacharamrutam

కలిగారు. దీనికి కారణ మేమిటి? ఎవరూ దీనిని సరిగా వివరించలేదు.

కౌసల్య, కైకేయిలు ఆనందంగా తమ పాయసపు గిన్నెలను అందుకొని తమ పూజా మందిరాలకు వెళ్ళారు. కౌసల్య తాను పట్టపురాణి కనుక తనకు పుట్టిన కుమారునికే పట్టాభిషేకం జరుగుతుందని ఆశించింది. కేకయరాజుకు దశరథుడు ఇచ్చిన వాగ్దానం ప్రకారం తనకు పుట్టబోయే కుమారునికి పట్టాభిషేకం జరుగుతుందని భావించి కైక ఆనందంగా ఉంది. అయితే, సుమిత్రకు మాత్రం తనకు పుట్టబోయే పుత్రునికి అటువంటి అవకాశం లేదని తెలుసు. ఆమె శిరఃస్నానం చేసి, కురులార్పుకోవడానికి మిద్దెపైకి వెళ్ళింది. ఆనాడు ఫ్యాన్లు, హెయిర్ డ్రయర్లు లేవు కదా! తన పాయసపు గిన్నెను మిద్దెపైన పెట్టి ఆమె కురు లార్పుకుంటున్న సమయంలో ఎక్కడినుండో ఒక గ్రద్ద వచ్చి ఆ గిన్నెను తన్నుకొనిపోయింది. 'అయ్యో, పాయసపు గిన్నె పోయిందే! నాథుడు కోప్పడతాడో యేమో!' అని ఆమె బాధపడుతూ క్రిందికి పరుగెత్తుకొని వచ్చింది. కౌసల్య, కైకేయిలు ఆమెను ఓదార్చుతూ, "నీవేమీ బాధపడకు, మా పాయసంలో కొంతభాగం నీకిస్తాము" అని చెప్పారు. కౌసల్య తన పాయసంలో అర్ధభాగం ఒక బంగారు గిన్నెలో పోసింది. కైకేయికూడా తన పాయసంలో అర్ధభాగం అందులో పోసి సుమిత్రకు అందించింది. ఆనాడు సవతులుకూడను ఎటువంటి భేదములూ లేకుండా పరస్పరం ఎంతో ప్రేమగా ఉండేవారు. ముగ్గురూ తమ పాయసపు గిన్నెలను తీసికొని దశరథుని దగ్గరకు వెళ్ళి నమస్కరించారు. వసిష్ఠులవారుకూడా వచ్చి ఆశీర్వాదం చేయగా ఆ పాయసమును త్రాగారు. తరువాత ముగ్గురూ గర్భం దాల్చారు.

కౌసల్యకు రాముడు పుట్టాడు. కైకకు భరతుడు పుట్టాడు. సుమిత్రకు లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులు పుట్టారు. లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులు పుట్టినప్పటినుండి పాలు త్రాగరు, నిద్ర పోరు. ఒకటే ఏడుపు, ఏడుపు, ఏడుపు! మందులవలనగాని, మంత్ర యంత్ర తంత్రములవలనగాని ఫలితం లేకపోయింది. అప్పుడు సుమిత్ర వసిష్ఠులవారి దగ్గరకు వెళ్ళి చాలా బాధపడుతూ తన బిడ్డల పరిస్థితిని వివరించింది. ఆయన కొద్దిసేపు ధ్యానంలో కూర్చుని, "అమ్మా, నీవేమీ బాధపడవద్దు. నీ పెద్ద కుమారుణ్ణి రాముని తొట్లెలో పరుండబెట్టు; రెండవ కుమారుణ్ణి భరతుని తొట్లెలో పరుండబెట్టు" అని సలహా ఇచ్చారు.

srisathyasaivachanamrutam

సుమిత్ర వసిష్ఠులవారి సలహా ననుసరించి లక్ష్మణుణ్ని రాముని ప్రక్కన, శత్రుఘ్నుణ్ని భరతుని ప్రక్కన పరుండ బెట్టేసరికి వారిరువురూ ఏడ్పు మాని ఆనందంతో కేరింతలు కొట్టసాగారు.

దీని అంతరార్థమేమిటి? కౌసల్య సుమిత్రకు తన పాయసంలో అర్ధభాగం ఇచ్చింది కదా! ఆ భాగమునుండి పుట్టినవాడు లక్ష్మణుడు. అతను రాముని అంశము కాబట్టి రాముణ్ని అనుసరిస్తూ వచ్చాడు. అట్లే, కైక ఇచ్చిన పాయసమునుండి పుట్టినవాడు శత్రుఘ్నుడు. అతను భరతుని అంశము కాబట్టి భరతుణ్ని అనుసరిస్తూ వచ్చాడు. రాముని తరువాత భరతుడు పుట్టాడు. కనుక, భరతుడు రెండవవాడు. లక్ష్మణుడు మూడవవాడు. కాని, మూడవవాడైనప్పటికీ తాను రామునియొక్క అంశము కనుక రామునితోనే చేరిపోయాడు. అదే విధముగా శత్రుఘ్నుడు ఎల్లప్పుడు భరతుని జతలో ఉన్నాడు. రామ, లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులు నల్గురూ ఎంతో అన్యోన్యంగా పెరుగుతూ వచ్చారు. రాముడు రాజైనప్పుడు లక్ష్మణుడు అతనికి మంత్రిగా ఉండి సేవ చేస్తాడని, అట్లే శత్రుఘ్నుడుకూడా భరతునికి సేవ చేయగలడని భావించి సుమిత్ర ఎంతో ఆనందించింది.

లక్ష్మణుని ఆదర్శం

సుమిత్రయొక్క పాయసపు గిన్నెను తన్నుకొని పోయిన గరుడపక్షి దానిని ఒక పర్వతంపైన వదలి పెట్టగా అది అంజనాదేవికి చిక్కింది. ఆ పాయసాన్ని భుజించడంచేత ఆమెకు ఒక కుమారుడు పుట్టాడు. అతనే హనుమంతుడు. రామలక్ష్మణులు అరణ్యంలో సీతాన్వేషణ సల్పుతున్న సమయంలో అతడు వారిని కలుసుకోవడం జరిగింది. వారిమధ్య సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యం ఏర్పడింది. హనుమంతుడు రామ, లక్ష్మణులను సుగ్రీవునివద్దకు తీసికొని వెళ్ళగా సుగ్రీవుడు అరణ్యంలో వానరులకు దొరికిన ఒక నగలమూటను తెచ్చి రామునికి చూపించాడు. సీత తాను రావణునిచేత అపహరణకు గురి అవుతున్న సమయంలో క్రిందికి వదలిపెట్టిన నగలమూట అది. ఈనాటి భర్తలైతే భార్యదగ్గర ఉన్న నగలన్నీ లిస్టు వేస్తారు. కాని, రాముడు ఆవిధంగా లిస్టు వేయలేదు. "లక్ష్మణా! ఈ నగలు మీ వదినగారివేనా? చూడు" అన్నాడు. లక్ష్మణుడు ఆ నగలను చూసి, "అన్నా! ఈ నగలు ఎవరివో నాకు తెలియదుకాని, కాలియందెలు మాత్రం సీతమ్మవేనని

sri sathyasai vahini

నాకు తెలుసు. నిత్యమూ పాద నమస్కారం చేసికొనే సమయంలో నేను చూశాను" అన్నాడు.

సీతాపహరణం

సీతారామలక్ష్మణులు పంచవటీ తీరమున ఉన్న సమయంలో రావణుని ఆదేశంమేరకు మారీచుడు ఒక బంగారుజింక రూపంలో వచ్చి పర్ణశాల ముందు తిరుగాడుతూ సీత దృష్టిని ఆకర్షించాడు. తన వినోదార్థం దానిని పట్టి తీసికొనిరావలసిందిగా సీత రాముణ్ని కోరడంతో రాముడు లక్ష్మణుణ్ని ఆమెకు రక్షణగా ఉంచి, ఆ మాయామృగాన్ని తరుముతూ వెళ్ళాడు. అది ఒక సమయంలో రామునికి చిక్కినట్లే సమీపిస్తూ, మరొక సమయంలో అతిదూరంగా పరుగెడుతూంటే, చివరికి రాముడు ఒక అస్త్రమును ప్రయోగించాడు. అది తగిలిన తక్షణమే మారీచుడు తన నిజరూపాన్ని ధరించి రాముని గొంతుననుకరిస్తూ 'హా సీతా! హా లక్ష్మణా!' అని అరుస్తూ నేలకూలాడు. ఆ మాటలు విని సీత, "లక్ష్మణా! మీ అన్నగారు ఏదో ఆపదలో చిక్కుకున్నట్లున్నారు. తక్షణమే నీవు ఆయనకు సహాయంగా వెళ్ళు" అని తొందరపెట్టింది. అది కేవలం రాక్షసమాయ అనీ, రామునికి ఎటువంటి ఆపదా సంభవించదని లక్ష్మణుడు ఎంతగా ధైర్యం చెప్పినప్పటికీ ఆమె వినిపించుకోలేదు. చివరికి సీత ఆడిన కఠినోక్తులను భరించలేక లక్ష్మణుడు ఆమెను ఒంటరిగా వదలివెళ్ళక తప్పలేదు. తాను వెళ్ళే సమయంలో పర్ణశాల చుట్టూ ఒక గీత గీసి, "ఈ గీత దాటి లోపలికి వచ్చినటువంటివాడు మరణించును గాక" అన్నాడు. దానిని దాటి బయటికి రావద్దని సీతకు చెప్పి తాను బయల్దేరాడు.

లక్ష్మణుడు వెళ్ళిన కొద్దిసేపటికి రావణాసురుడు ఒక సన్యాసి వేషంలో వచ్చి, 'భవతీ భిక్షాం దేహి' అన్నాడు. సీత లక్ష్మణుడు గీసిన గీతను దాటకుండా అటువైపునుండి అన్నం పెట్టింది. "అయ్యో, అంత దూరంగా పెడితే ఎలా? నాకు చాలా ఆకలిగా ఉందే! అడుగు ముందుకు వేయలేను" అంటూ రావణుడు చాలా నాటకమాడాడు. దగ్గరకు వచ్చి పెట్టమన్నాడు. సీత గీతను దాటివచ్చిన తక్షణమే వాడు తన నిజరూపం ధరించి, ఆమెనపహరించి లంకకు గొనిపోయాడు. ఆమెను అశోకవనంలో ఉంచి చుట్టూ కొందరు రాక్షస స్త్రీలను పెట్టాడు. "పాపిష్టి మృగమేల వచ్చెనో? దాన్ని పట్టి తెమ్మని మోసపోతినే!" అని సీత చాలా బాధపడుతూ వచ్చింది. అప్పుడు బాధ పడి ప్రయోజన మేమిటి? కష్టాలు కలిగే

sri sathyasaivachanamrutam

సమయంలో అలాంటి కోరికలు పుడుతుంటాయి. అయితే, విభీషణుని భార్య సరమ, అతని ఇరువురు బిడ్డలు మాత్రం సీతను చాలా జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ ఆమె దుఃఖపడకుండా మంచిమాటలు చెబుతూ వచ్చారు. ఈవిధంగా వాళ్ళు తనను కాపాడుతూ రావడంచేతనే సీత అశోకవనంలో ధైర్యంగా ఉండగలిగింది. "ఈ లంకలోకూడా ఇంత మంచివారున్నారా!" అని ఆమెకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. సీతను ముట్టుకుంటే తాను భస్మమైపోతానని రావణునికి తెలుసు. కనుక, వాడు మాటలతో ఆమెను లోబరచుకోవాలని అనేకవిధాలుగా ప్రయత్నించాడు. కాని, సీత వాని మొహంకూడను చూడలేదు. వాడు రాముణ్ని దూషిస్తుంటే ఆమె ఒక గడ్డిపోచను తీసి వానిముందు వేసి "నీవు రాముల ముందు ఈ గడ్డిపోచకంటే హీనుడవు" అన్నది.

సీత పూర్వజన్మ వృత్తాంతం

ఇక్కడ సీతయొక్క పూర్వజన్మ వృత్తాంతాన్ని మీరు కొంత తెలుసుకోవాలి. ముందు జన్మలో సీత పేరు వేదవతి. ఆమె విష్ణుమూర్తిని వివాహమాడాలనే కోరికతో తపస్సు చేస్తూ వచ్చింది. ఒకనాడు రావణుడు ఆమెను చూసి తనవెంట లంకకు రమ్మన్నాడు. ఆమె తిరస్కరించింది. వాడామె జడను పట్టుకొని లాగాడు. తక్షణమే ఆమె యోగాగ్నిని సృష్టించుకొని, "వచ్చే జన్మలో నేను విష్ణుమూర్తిని వివాహమాడి లంకకు వచ్చి నీ వంశాన్ని నాశనం చేస్తాను. నీ చేతికి నా వెంట్రుకలు ఎన్ని చిక్కినాయో అంతమంది రాక్షసులు భస్మమైపోతారు" అని పలికి ఆ అగ్నిలో తాను దగ్ధమై పోయింది. రావణుని చేతిలో ఆమె వెంట్రుకలు మిగిలి పోయాయి. ఆ వేదవతియే సీతగా పుట్టి లంకకు వెళ్ళింది. సీతకు 'వైదేహి' అని పేరు. వైదేహి అనగా దేహాభిమానం లేనటువంటిది. రామాయణంలో ఇట్టి సూక్ష్మమైన రహస్యాలు చాలా ఉన్నాయి.

రామునివంటి ప్రభువు, హనుమంతునివంటి దాసుడు ఎక్కడా లేనే లేరు

హనుమంతుడు సీతాపహరణం తరువాతనే రాములను కలిశాడు. అంతకుముందెన్నడూ తాను సీతను చూడలేదు. అటువంటివాణ్ని సీతను వెతికి రమ్మని లంకకు పంపితే, ఎవరినని వెతికేది?! అతడు సీతకోసం రావణుని అంతఃపురమంతా

తిరిగాడు. “హనుమంతుడు బ్రహ్మచారి కదా! అంతఃపురంలో ఉన్నటువంటి రాక్షస స్త్రీలంతా చాలా వికారంగా ఉంటారు. వాళ్ల డ్రస్సులు సరిగా ఉండవు. అటువంటి చోటికి హనుమంతుడు ఎలా వెళ్ళాడు?” అని కొందరు ప్రశ్నిస్తారు. అతని దృష్టి ఆ స్త్రీలపై ఏమాత్రమూ లేదు. కేవలం రాముని ఆజ్ఞను శిరసావహించి, “ఎక్కడ ఉంది సీతామాత?” అని వెతుకుతూపోయాడు. ఎటువంటి దృశ్యమును చూచినప్పటికీ అతని మనస్సు ఏమాత్రం చలించలేదు. కనుకనే, హనుమంతుడు సత్య బ్రహ్మచారి. “శాంతుడు, గుణవంతుడు, బలవంతుడు, హనుమంతుడు.” అట్టి గుణవంతుడు, బలవంతుడు ఎవ్వరూ ఎక్కడా కనిపించటంలేదు. రామునివంటి ప్రభువు, హనుమంతునివంటి దాసుడు ఎక్కడా లేనే లేరు. ఎక్కడ చూసినా సీతారామలక్ష్మణులతోపాటు హనుమంతుడు కూడా దర్శనమిస్తాడు. భజనలో మా పిల్లలు “రామలక్ష్మణ జానకీ... జై బోలో హనుమాన్‌కీ” అని పాడుతున్నారు. ‘రామలక్ష్మణ జానకీ’ అన్నప్పుడు హనుమంతుని పేరుకూడా ప్రత్యేకంగా చెబుతున్నారు. The end of education is character (విద్యయొక్క పరమావధి శీలనిర్మాణం) అని చెప్పాను. ఈ శీలమనేది రాములయందు, హనుమంతునియందు మనకు చక్కగా గుర్తించడానికి వీలవుతుంది. వీరిని మనము ఆరాధించినప్పుడు మనకుకూడా అటువంటి సద్బుద్ధి, సద్గుణములు, సదాచారములు, సత్ప్రవర్తన అలవడుతాయి. కనుక, మీరు నిరంతరం రాములను, హనుమంతుణ్ని తలుచుకుంటూరండి! కష్ట సమయాల్లో కూడను వారిని తలుచుకోండి! ‘కృష్ణా’ అన్నా, ‘రామా’ అన్నా, హనుమంతుడన్నా, శివుడన్నా, విష్ణువన్నా ఏ పేరు చెప్పినా దేవుడు ఒకడే! “ మతములన్ని వేరు, మార్గంబు ఒకటే. శృంగారములు వేరు, బంగార మొకటే. పశుల వన్నెలు వేరు, పాలు ఒకటే.” ఇదేవిధంగా, రూపనామములు వేరుగాని, భగవంతుడు ఒకడే! “నీ పేరేమి?” అని ఎవరినైనా అడిగితే ఒకరు ‘రామయ్య’ అంటారు; ఒకరు ‘లక్ష్మయ్య’ అంటారు; ఒకరు ‘మారెప్ప’ అంటారు; ఒకరు ‘గోవిందప్ప’ అంటారు. కాని, ఇదే ప్రశ్న భగవంతుణ్ని అడిగితే, “అహం బ్రహ్మాస్మి” (నేను బ్రహ్మను) అంటాడు. నేను ఆత్మను. నాకు వేరే పేరు లేదు. ఆత్మ గుణాతీతమైనది. కనుకనే, భగవత్తత్త్వాన్ని ఈరీతిగా వర్ణించారు:

నిత్యానందం పరమ సుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం

ద్వంద్వాతీతం గగన సదృశం తత్త్వమస్యాది లక్ష్యం
ఏకం నిత్యం విమలం అచలం సర్వధీ సాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణ రహితం....

భగవంతునికి ఎట్టి గుణములూ లేవు. జనన మరణములూ లేవు. అసలు భగవంతుడంటే ఎవరు? "దైవం మానుష రూపేణ." కాబట్టి, అందరూ భగవత్ స్వరూపులే! నిన్ను ఎవరు అడిగినా 'నేను భగవంతుణ్ని' అని చెప్పాలి. రామయ్య, లక్ష్మయ్య అనేవి మీకు మీ తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేర్లేగాని, పుట్టిన పేర్లు కావు. నిజానికి నీకెట్టి పేరూ లేదు. అందరూ దైవస్వరూపులే! కనుకనే, రాముని వేషం వేసినా, కృష్ణుని వేషం వేసినా, శివుని వేషం వేసినా అన్నీ మానవునికే వేస్తున్నారు. భగవంతుడు ప్రతి మానవునియందు ఆత్మస్వరూపుడై ఉన్నాడు. "ఏకాత్మా సర్వభూతాంతరాత్మా". అన్ని భూతములయందుకూడను ఒకే భగవంతుడున్నాడు. పేర్లు, రూపములు వేర్వేరుగా మీకు కనిపించవచ్చును. కాని, భగవంతుడు ఒక్కడే అని మీరు విశ్వసించండి. ఎవ్వరిని చూసినా అందరిలోనున్న ఆత్మ ఒకటే అనే భావనతో నమస్కరించండి. ఒక బెగ్గర్‌ని చూసినా నమస్కారం చేయండి. అతను దేహదృష్టిలో 'బెగ్గర్' కావచ్చుగాని, ఆత్మదృష్టిలో 'బిగ్గర్!'

ఎవ్వరినీ మనము ద్వేషులుగా, శత్రువులుగా భావించరాదు. అందరిలో ఉన్నది నీవే, నీవే, నీవే! కనుకనే, ప్రతి ఒక్కరుకూడను 'ఐ, ఐ' (నేను, నేను) అంటున్నారు. "ఇది నా దేహము, నా మనస్సు, నా బుద్ధి, నా చిత్తము" అంటున్నావు. 'నాది' అన్నప్పుడు 'నేను' ప్రత్యేకంగా ఉండాలి కదా! ఆ 'నేను' ఎవరు? అదే దైవత్వము. ఆ దైవత్వమునే మనం ఇన్ని పేర్లతో పిలుస్తున్నాము. కాని, మనము దేహాభిమానంతోనూ, అహంకారంతోనూ 'I' (నేను) అనే మాటను ఉపయోగ పెడుతున్నాము. ఈ 'I' అనేదాని తల కొట్టేసినప్పుడు అది 'క్రాస్' (⑤) అవుతుంది. అనగా, అహంకారమును త్యజించవలసిందిగా జీసస్ బోధించాడు. మనము కేవలం దేహమును దృష్టిలో పెట్టుకొని అన్నింటికీ 'నేను, నేను, నేను...' అని అంటున్నాము. 'నేను వస్తున్నాను', 'నేను పోతున్నాను' అని అంటున్నాము. వచ్చేదీ, పోయేదీ కేవలం దేహమే! 'నేను' మాత్రం అందరిలోనూ ఏకంగానే ఉన్నది. అట్టి ఏకాత్మ భావమును

srisathyasaivachanamrutam

మీలో నిల్పుకోవాలి. అదియే నిజమైన భక్తి. 'నీవు వేరు, నేను వేరు' అని అనుకోకూడదు. ఆత్మ దర్శనం కావాలని కోరుకొనేవారు 'నేను - నాది' అనే సంకుచిత భావాన్ని విడిచిపెట్టాలి. 'మీరు - మేము' అనేటటువంటి భేదము ఏమాత్రమూ ఉండకూడదు. మనమంతా ఒక్కటే. All are one, be alike to everyone. ఇదియే సర్వ వేదాంత గ్రంథాల సారము.

- తేదీ 28.6.2008, శ్రీమద్రామాయణ సుధా ప్రవచన సప్తాహం, సాయికుల్వంత్ సభామండపం

sri sathyasai vachanamrutam